

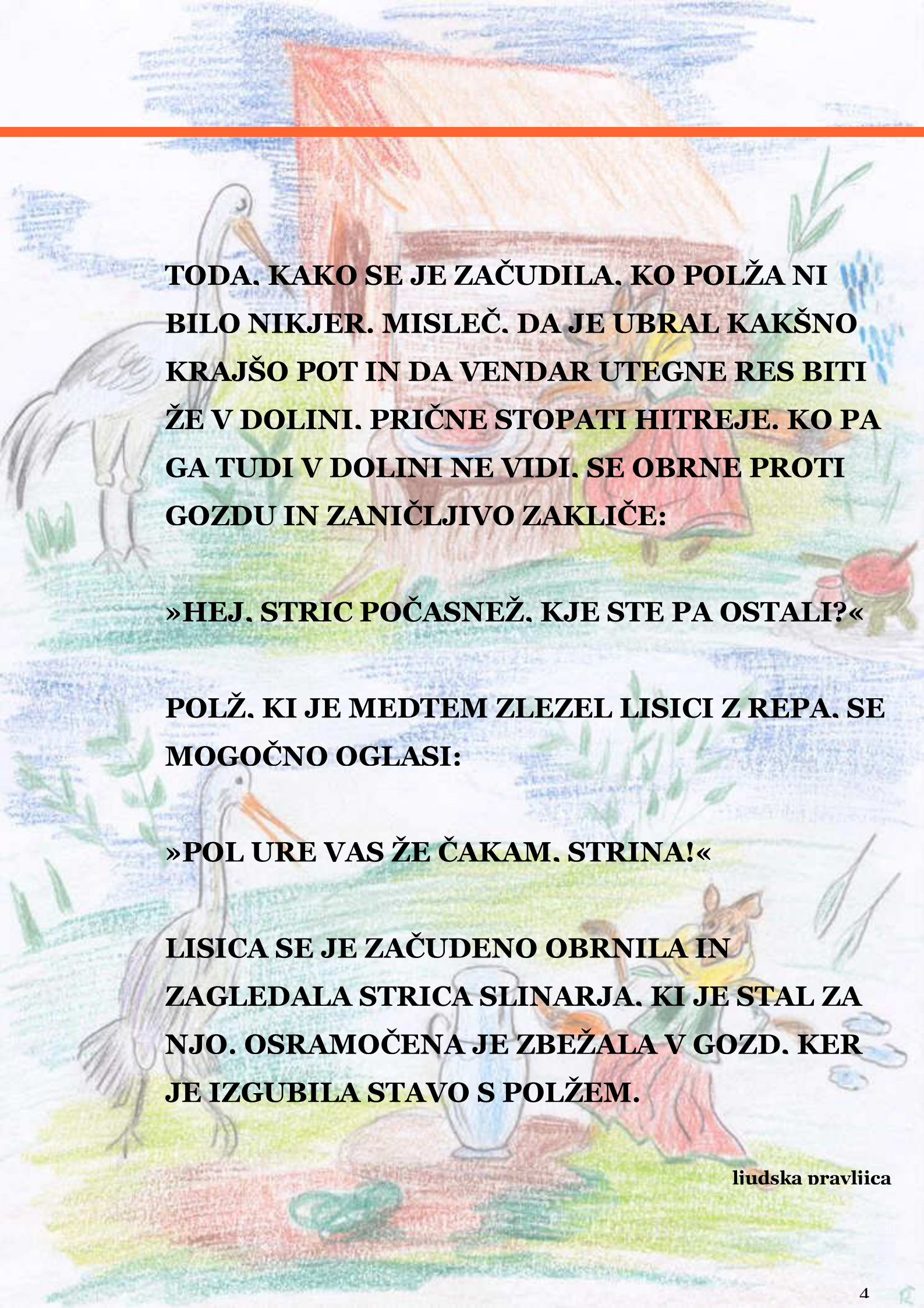
LISICA IN POLŽ

NEKEGA VROČEGA POPOLDNE JE LEŽALA LISICA OB ROBU GOZDA. KO JE ZAGLEDA LA POLŽA, KI JE LEZEL MIMO NJE. HITRO GA JE OGOVORILA: »HE, STRIC, VI STE PA ZELO POČASNI!«

»STAVIVA, KDO BO PREJ V DOLINI, TI ALI JAZ!« JE ODVRNIL STRIC SLINAR.

»DOBRO, STAVIVA!« MU JE PRITRDILA LISICA Z ZANIČLJIVIM POSMEHOM.

POLŽ JE TAKOJ STOPIL NA POT V DOLINO. LISICA PA, ZAVEDAJOČ SE GOTOVE ZMAGE JE ŠE NEKOLIKO POLEŽALA. TO PRILOŽNOST JE IZRABIL ZVITI POLŽ, ZLEZEL JE IN SE PRISLINIL LISICI NA REP. ŠELE PROTI VEČERU SE JE LISICA LENO DVIGNILA IN ODKORAKALA V DOLINO – S POLŽEM NA REPU. MISLILA JE, DA BO KAJ KMALU DOHITELA POLŽA.

TODA, KAKO SE JE ZAČUDILA, KO POLŽA NI BILO NIKJER. MISLEČ, DA JE UBRAL KAKŠNO KRAJŠO POT IN DA VENDAR UTEGNE RES BITI ŽE V DOLINI. PRIČNE STOPATI HITREJE. KO PA GA TUDI V DOLINI NE VIDI, SE OBRNE PROTI GOZDU IN ZANIČLJIVO ZAKLIČE:

»HEJ, STRIC POČASNEŽ, KJE STE PA OSTALI?«

POLŽ, KI JE MEDTEM ZLEZEL LISICI Z REPA, SE MOGOČNO OGLASI:

»POL URE VAS ŽE ČAKAM, STRINA!«

LISICA SE JE ZAČUDENO OBRNILA IN ZAGLEDALA STRICA SLINARJA, KI JE STAL ZA NJO. OSRAMOČENA JE ZBEŽALA V GOZD, KER JE IZGUBILA STAVO S POLŽEM.

liudska pravliica